

عنوان مقاله:

اثربخشی شفقت درمانی متمرکز بر خود بر عملکرد جنسی و تحمل ناکامی در بیماران زن مبتلا به ناباروری

محل انتشار:

نهمین کنفرانس بین المللی دانش و فناوری علوم تربیتی مطالعات اجتماعی و روانشناسی ایران (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

زهره مرتضائی کرهرودی - دکتری روانشناسی سلامت، گروه روانشناسی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

پریسا کلاهی - دکتری روانشناسی عمومی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی، تهران، ایران.

سهیلا رحمانی - دکتری روانشناسی سلامت، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج، کرج، ایران

مجتبی رهنمازاده - دکتری روانشناسی سلامت، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج، کرج، ایران

خلاصه مقاله:

مطالعه حاضر با هدف تعیین میزان اثربخشی شفقت درمانی متمرکز بر خود بر عملکرد جنسی و تحمل ناکامی در بیماران زن مبتلا به ناباروری بود. این مطالعه از نوع کارآزمایی بالینی بود. ۵۲ نفر از زنان مبتلا به ناباروری که دارای اختلال در عملکرد جنسی و تحمل ناکامی پایین بودند و از خرداد تا شهریور ماه سال ۱۴۰۰ مراجعه کننده به بخش ناباروری بیمارستان امام حسین (ع) واقع در استانتهران با روش نمونه گیری هدفمند انتخاب شدند. سپس به صورت تصادفی در گروه آزمایش (تحت شفقت درمانی متمرکز بر خود) ($n=26$) و گروه کنترل ($n=26$) گمارده شدند. ابزار جمع آوری اطلاعات پرسشنامه استاندارد مسائل جنسی (MSQ) اسنل و فیشرو والترز (۱۹۹۳) و پرسشنامه تحمل ناکامی در سه مرحله خط پایه، پس از مداخله جمع آوری شدند. تجزیه و تحلیل داده ها با استفاده از روش تحلیل واریانس اندازه گیری مکرر چند متغیری انجام شد. یافته ها نشان داد که در گروه تحت شفقت درمانی متمرکز بر خود، میانگین نمره عملکرد جنسی در متغیرهای اضطراب و افسردگی جنسی همچنین رضایت جنسی و تحمل ناکامی در گروه آزمایش در مقایسه با گروه کنترل به طرز معناداری کاهش و افزایش پیدا کرده است ($P>0/001$). نتایج این پژوهش نشان داد که شفقت درمانی متمرکز بر خود میتواند در بهبود عملکرد جنسی (اضطراب و افسردگی جنسی همچنین رضایت جنسی) و تحمل ناکامی در زنان مبتلا به ناباروری موثر باشد.

کلمات کلیدی:

عملکرد جنسی، تحمل ناکامی، شفقت درمانی متمرکز بر خود، ناباروری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1637695>

